

- © Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
- © The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
- © La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Akeliénė v. Lituanija* - [54917/13](#)**

Hotărârea din 16.10.2018 [Secția a IV-a]

Articolul 2

Obligații pozitive

Eșecul autorităților de a aplica o pedeapsă privativă de libertate în privința unei persoane condamnate pentru omorul fiului reclamantei: *nicio încălcare*

În fapt – Fiul reclamantei a fost omorât în anul 1994. La scurt timp după ce fiica reclamantei a anunțat dispariția fratelui său, autoritățile au demarat o anchetă în acest caz. În 2005, A.G. a fost acuzat în mod oficial acuzat de comiterea omorului. În martie 2006, acesta a fost arestat și deținut în arest preventiv până în luna noiembrie a aceluiași an, când i s-a aplicat măsura obligației de nepărsire a domiciliului. Acesta a fost achitat în 2009, iar achitarea a fost menținută în apel. În 2011, Curtea Supremă a casat decizia în discuție și a trimis cauza spre rejudecare. Curtea de Apel l-a condamnat pe A.G. în noiembrie 2012 la paisprezece ani de închisoare pentru comiterea infracțiunii de omor agravat. În decembrie 2012, s-a stabilit că A.G. s-a sustras de la executarea pedepsei.

În drept – Articolul 2 (*aspectul procedural*): Deși procesul penal a durat timp de mai mulți ani, nimic nu a sugerat faptul că autoritățile nu au depus eforturi adecvate pentru investigarea a ceea ce s-a întâmplat cu fiul reclamantei. Mai mult, de vreme ce autoritățile au obținut în 2004 informații cu privire la posibila implicare a lui A.G., pe durata anchetei ele au urmat în mod efectiv această pistă. A.G. a fost condamnat și a primit o pedeapsă privativă de libertate. Prin urmare, imperativul stabilirii circumstanțelor cauzei și a persoanei responsabile a fost îndeplinit în acest caz.

Totuși, motivul de bază al plângerii reclamantei privea eșecul aplicării unei pedepse privative de libertate în privința lui A.G., în special alegerea autorităților de a nu-i aplica măsuri preventive până la condamnarea acestuia din noiembrie 2012.

După achitarea sa în 2009 și înainte de condamnarea lui din noiembrie 2012, A.G. a participat la judecarea cauzei sale de către Curtea de Apel și Curtea Supremă, deși autoritățile nu au întreprins nicio acțiune pentru a-i asigura această participare. Prin urmare, nu se poate reține faptul că autoritățile nu au manifestat diligența necesară pentru garantarea participării acestuia în cadrul procedurilor penale.

În privința acțiunilor întreprinse după condamnarea lui A.G., a existat o întârziere de nouă zile în trimiterea hotărârii spre executare, fapt care putea constitui o problemă în sine. Totuși, în acest caz, nu a fost suficient să se constate existența unei încălcări a articolului 2, pentru că nu era clar dacă A.G. părăsise deja teritoriul lituanian înainte de condamnarea sa, fapt care a făcut inefectivă orice acțiune promptă posibilă în vederea executării sentinței sale.

Mai mult, în decembrie 2012, după ce au aflat că condamnatul s-a sustras de la executarea pedepsei, autoritățile naționale l-au dat în urmărire națională și internațională, iar ulterior, în februarie 2013, au emis un mandat european de arestare. După recepționarea informațiilor de la Interpol cu privire la locul posibilei aflări a

condamnatului, a fost emisă o cerere de acordare a asistenței juridice internaționale în scopul asigurării extrădării acestuia, însă fără niciun rezultat. Lui A.G. i-a fost acordat ulterior statut de refugiat în Federația Rusă și, prin urmare, în conformitate cu Tratatul dintre Republica Lituania și Federația Rusă privind asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală, acesta nu putea fi extrădat în Lituania.

În aceste circumstanțe, în privința obligației de a pune în aplicare prevederile dreptului penal în cazul persoanelor care au luat viața altor persoane în mod ilegal, măsurile întreprinse de stat în scopul identificării lui A.G. după condamnarea acestuia și în vederea extrădării lui în Lituania au fost unele suficiente.

Concluzie: nicio încălcare (șase voturi la unul).